

Αντώνης Σαμαράκης

ΣΗΜΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Σήμα κινδύνου**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Αντώνης Σαμαράκης
ΘΕΩΡΗΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Χρυσούλα Τσιρούκη
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιάννης Μπουτέας
ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ:
Χρυσούλα Μπουκουβάλα
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Ελένη Σαμαράκη, 2015
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

Πρώτη έκδοση: (αυτοέκδοση), 1959
Εικοστή ένατη έκδοση: Εκδόσεις Καστανιώτη, 2009
Τριακοστή έκδοση: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.,
Σεπτέμβριος 2015

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1239-9
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1240-5

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

Αντώνης Σαμαράκης

ΣΗΜΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Σήμα κινδύνου, 1η έκδοση, 1959, 30ή έκδοση, 2015
Το λάθος, 1η έκδοση, 1965, 67η έκδοση, 2013
Εν ονόματι, 1η έκδοση, 1998, 20ή έκδοση, 2014

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ζητείται ελπίς, 1η έκδοση, 1954, 92η έκδοση, 2013
Αρνούμαι, 1η έκδοση, 1961, 38η έκδοση, 2013
Το διαβατήριο, 1η έκδοση, 1973, 26η έκδοση, 2013
Η κόντρα, 1η έκδοση, 1992, 18η έκδοση, 2014

Ποιήματα, 2008

Αυτοβιογραφία 1919-, 1η έκδοση, 1996, 5η έκδοση, 2000

ΒΡΑΒΕΙΑ

Κρατικό Βραβείο Διηγήματος, 1962
Βραβείο Μυθιστορήματος των «12», 1966
Μεγάλο Βραβείο Αστυνομικής Λογοτεχνίας,
1970 (Γαλλία)
Βραβείο Λογοτεχνίας Ευρωπαϊκά, Βρυξέλλες, 1982
Κρατικό Βραβείο Τεχνών και Λογοτεχνίας,
1995 (Γαλλία)
Σε 33 γλώσσες, σε όλο τον κόσμο * 114 ξένες εκδόσεις

«Η Φωνή των Φαρσάλων», 6 Μαρτίου 1959:

ΤΕΝΤΥΜΠΟΨ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΣΑΛΑ;

Χθες την νύκτα, και ώραν 9.30, άγνωστος έρριψε λίθον και έθραυσε την βιτρίνα του επί της οδού Τριχάλων καφέ-ζαχαροπλαστείου «Η Ωραία Θεσσαλία». Ο δράστης, τραπείς εις φυγήν, εξηφανίσθη. Πανικός εσημειώθη μεταξύ των θαμώνων του κέντρου, ευτυχώς όμως δεν υπήρξαν θύματα εκ του πανικού ή των θραυσμάτων της βιτρίνας. Το Β' Αστυνομικόν Τμήμα διεξάγει ανακρίσεις.

«Η Φωνή των Φαρσάλων», 8 Μαρτίου 1959:

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΝΕΟΝ ΚΡΟΥΣΜΑ

Χθες την νύκτα, και ώραν 11.10, άγνωστος έρριψε λίθον μεγέθους ωού όρνιθος και έθραυσε τον υαλοπίνακα ενός των παραθύρων της Λέσχης. Εδημιουργήθη πανικός, και κατά την διάρκειαν τούτου ο εκ των θα-

μώνων της Λέσχης κ. Ζαχαρίας Λεβή, έμπορος ειδών υγιεινής, ωλίσθησε, κατέπεσεν εις το δάπεδον και εμωλωπίσθη εις τον δεξιόν γλουτόν.

Τον δράστην αντελήφθη ο τυχαίως διερχόμενος υπάλληλος του Δήμου, κ. Μιχαήλ Κόκκορης, όστις και τον κατεδίωξε παραχρήμα, πλην επί ματαίω, διότι ο άγνωστος, τη βοήθεια και του επικρατούντος πυκνού σκότους, διέφυγε τελικώς προς την περιοχόν των πρώην στρατώνων ιππικού.

Ως εδήλωσεν ο κ. Κόκκορης εις τα προστρέξαντα αστυνομικά όργανα, ο δράστης είναι ηλικίας 40 ετών, μετρίου αναστήματος, μετρίας σωματικής διαπλάσεως, καλοενδεδυμένος.

Το ανωτέρω συμβάν είναι πράγματι περίεργον, και δη αν ληφθή υπ' όψιν ότι εσημειώθη 48 μόλις ώρας μετά το παρόμοιον συμβάν της νυκτός της 5ης Μαρτίου. Τοιαύται πράξεις είναι ξέναι προς τα ήθη της ελληνικής επαρχίας και ευλόγως προκαλούν ανησυχίαν.

Περί τίνος πρόκειται; Ποίοι οι δράσται και ποία τα αίτια των πράξεών των; Είναι άραγε σχετικά προς άλλα ληλα τα δύο συμβάντα;

Το γεγονός έπίσης ότι ο δράστης του χθεσινού κρούσματος είναι ηλικίας 40 ετών, και μάλλον καλοενδεδυμένος, περιπλέκει έτι μάλλον τα πράγματα, διότι πιστοποιείται ότι δεν πρόκειται περί νεαρού τεντυμπόυ, ως θα ήτο φυσικόν να υποθέση τις.

Η «Φωνή των Φαρσάλων», το μοναδικόν δημοσιογραφικόν όργανον της πόλεως, συναισθανομένη βαθύτατα τας ευθύνας της έναντι της κοινής γνώμης, θα πα-

ρακολογήθησιν εκ του σύνεγγυς τας διεξαγομένης ανακρίσεις. Εν πάση περιπτώσει, είναι βεβαία ότι, εντός των προσεχών ωρών, αι εγνωσμένης ικανότητος αστυνομικαί αρχαί της πόλεως μας θα ρίψουν φως, άπλετον φως, εις τα περίεργα ταύτα συμβάντα.

«Η Φωνή των Φαρσάλων», 10 Μαρτίου 1959:

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Ο αστυνομικός συντάκτης της «Φωνής των Φαρσάλων» πληροφορείται εξ εγκύρου πηγής τα κάτωθι: Εν και το αυτό πρόσωπον είναι ο δράστης των μυστηριωδών συμβάντων τα οποία εσημειώθησαν τας νύκτας της 5ης και 7ης Μαρτίου.

Ιδού τα προκύψαντα, αποκαλυπτικά πράγματι, στοιχεία: Την νύκτα της 5ης Μαρτίου, ο συμπολίτης κ. Ιωάννης Χαρίτος, εμπορορράπτης, διερχόμενος περί ώραν 9.30 εκ της οδού Τρικάλων αντελήφθη άγνωστον άνδρα να ρίπτη λίθον εις την βιτρίνα του καφέ-ζαχαροπλαστείου «Η Ωραία Θεσσαλία» και να τρέπεται πάραυτα εις φυγήν. Ως εδήλωσεν εις την αστυνομίαν ο κ. Χαρίτος, τα χαρακτηριστικά του δράστου συμπίπτουν απολύτως προς τα χαρακτηριστικά του αγνώστου ο οποίος έρριψε λίθον εις το παράθυρον της Λέσχης την νύκτα της 7ης Μαρτίου: ηλικία 40 ετών, ανάστημα μέτριον, σωματική διάπλασις μετρία, καλοενδεδυμένος. Πρόκειται συνεπώς περί ενός μόνον δρά-

στου. Και ερωτάται: Ποίος ο δράστης; Ποία τα αίτια των πράξεών του;

Ενδεικτικόν της σοβαρότητας του ζητήματος είναι και το γεγονός ότι, από της χθες, την υπόθεσιν ανέλαβε το Τμήμα Ασφαλείας, και δη προσωπικώς ο διοικητής αυτού, διακεκριμένον ανώτερον στέλεχος της Βασιλικής Χωροφυλακής, μοίραρχος κ. Δημοσθένης Προκοπίου.

Η «Φωνή των Φαρσάλων» είναι βεβαία ότι ο κ. Προκοπίου θα επιτύχη ως τάχιστα την σύλληψιν του δράστου, προς γαλήνευσιν της κοινής γνώμης της πόλεώς μας, η οποία, τα τελευταία 24ωρα, τελεί υπό το κράτος βαθείας ανησυχίας.

«Η Φωνή των Φαρσάλων», 11 Μαρτίου 1959:

ΟΥΔΕΝ ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΔΙΑ
ΤΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΑΓΝΩΣΤΟΝ

Εν εισέτι 24ωρον παρήλθε και ουδέν νεώτερον υπάρχει διά τον μυστηριώδη άγνωστον, ο οποίος ενέσπειρε εις την μέχρι της εμφανίσεώς του ήρεμον πόλιν των Φαρσάλων την ανησυχίαν. Ελπίζομεν ότι δεν θα παρέλθη άπρακτον και άλλο 24ωρον.

«Η Φωνή των Φαρσάλων», 12 Μαρτίου 1959:

«ΔΡΑΚΟΣ» ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΣΑΛΑ!

«Δράκος» κυκλοφορεί εις τα Φάρσαλα!

Χθες την νύκτα εσημειώθη και νέον κρούσμα του μυστηριώδους αγνώστου, αποδεικνύον ότι «Δράκος» κυκλοφορεί εις την πόλιν μας, ωσει να επρόκειτο περί του ομιχλώδους Λονδίνου. Ιδού τα συνταρακτικά γεγονότα: Χθες την νύκτα, και περί ώραν 11.45, η κυρία Μαρία Καραδήμα, οικοκυρά, επιστρέφουσα εις την οικίαν της εκ τινος φιλικής οικίας, αντελήφθη, καθ' ον χρόνον διήρχετο την οδόν Γεωργίου Καραϊσκάκη, άγνωστον άνδρα να την παρακολουθή και να την πλησιάζη εις ερημικόν σημείον της οδού. Έντρομος η κυρία Καραδήμα, προσεπάθησε ν' απομακρυνθή, αλλ' ο άγνωστος, ο «Δράκος» ως οφείλομεν να τον αποκαλώμεν του λοιπού, την πλησίασεν έτι περισσότερο και επεχείρησε να της επιτεθή. Η κυρία Καραδήμα ουδέ εις βοήθειαν ηδυνήθη να καλέση, διότι είχε κυριολεκτικώς παραλύσει εκ φόβου. Την στιγμην εκείνην, κατ' ευτυχί συγκυρίαν, εφάνησαν εις το βάθος διερχόμενοι διαβάται, και ο «Δράκος», φοβηθείς, ετράπη εις φυγήν και εξηφανίσθη.

Η κυρία Καραδήμα μετέβη ολίγον αργότερον εις το Τμήμα Ασφαλείας, συνοδευομένη υπό του συζύγου της, και κατήγγειλε την επίθεσιν του «Δράκου», του οποίου τα χαρακτηριστικά είναι τα γνωστά: ηλικία 40 ετών, ανάστημα μέτριον, σωματική διάπλασις μετρία, κα-

λοενδεδυμένος. Ως επληροφορήθημεν, η κυρία Καραδήμα εδήλωσεν επίσης ότι ο «Δράκος» είχε μακράς χείρας και οφθαλμούς απαστράπτοντας εις το σκότος της νυκτός. Επληροφορήθημεν εξ άλλου ότι η κυρία Καραδήμα έχει καταληφθή υπό νευρικής ταραχής, έχουσα διαρκώς προ οφθαλμών τον «Δράκον».

«Δράκος» λοιπόν κυκλοφορεί εις τα Φάρσαλα! Και ερωτώμεν τους αρμοδίους: Πού πάμε;

Εφ' όσον ο «Δράκος» κυκλοφορεί ελεύθερος, ουδείς γνωρίζει τι τέξεται η επιούσα.

«Η Φωνή των Φαρσάλων», 13 Μαρτίου 1959:

ΤΑ ΦΑΡΣΑΛΑ ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΚΙΑΝ ΤΟΥ «ΔΡΑΚΟΥ»

Ο «Δράκος»! Η λέξις αύτη, το όνομα τούτο, ευρίσκετο χθες εις τα χείλη των κατοίκων της πόλεώς μας, ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας. Ευθύς ως εγνώσθη διά της «Φωνής των Φαρσάλων» το νέον κρούσμα του «Δράκου», κύμα ανησυχίας συνετάραξε την πόλιν. Οι πάντες, άνδρες και γυναίκες, παιδιά και γέροντες, συνεζήτουν περί του «Δράκου». Εις τας οδούς της πόλεως, ομάδες πολιτών, εν καταφανή συγκινήσει, εσχολίαζον τα συνταρακτικά γεγονότα. Εις τας οικίας, τα καταστήματα, τα γραφεία, δημόσια και ιδιωτικά, τα καφενεία και λοιπά κέντρα, μοναδικόν θέμα συζητήσεως ήτο ο «Δράκος».

Εκπληκτική πράγματι είναι η μεταμόρφωσις την

οποίαν υπέστη η πόλις μας εντός ελαχίστων 24ώρων. Τα Φάρσαλα, η άλλοτε ήρεμος πόλις της θεσσαλικής πεδιάδος, είναι σήμερα μια πόλις εν βαθυτάτη ανησυχία. Φθάνων τις εις τα Φάρσαλα, θα νομίση ότι «κατάστασις ανάγκης» εκηρύχθη εις την πόλιν. Οι 6.000 και πλέον κάτοικοι των Φαρσάλων διέρχονται ώρας επιαιτηκάς.

Εις τα πρόσωπα των πολιτών έχει θέσει την σφραγίδα της η ανησυχία. Και δεν είναι μόνον τα πρόσωπα και η έκφρασις των οφθαλμών τεκμήρια της ανησυχίας η οποία κατατρώχει τους πολίτας των Φαρσάλων. Είναι, προς τούτοις, ο τρόπος καθ' ον βαδίζουν και ο τρόπος καθ' ον συζητούν και ο τρόπος καθ' ον χειρονομούν... Και έτι περισσότερον: εις την ατμοσφαιραν της πόλεως αισθάνεται τις το ρίγος της ανησυχίας.

Ανάρπαστα χθες τα φύλλα της «Φωνής των Φαρσάλων». Μολονότι εξετυπώθησαν τριπλάσια του συνήθους φύλλα, εν τοσούτω πολλοί συμπολίται δεν ηδυνήθησαν να προμηθευθούν. Ειλικρινώς ζητούμεν συγγνώμην.

Η «Φωνή των Φαρσάλων», εν συνειδήσει των ευθυνών της έναντι της κοινής γνώμης της πόλεως, δεν έπαυσε να ενημερώνη τους αναγνώστας της, και την κοινωνίαν των Φαρσάλων γενικώτερον, επί των εκάστοτε εξελίξεων εις την δράσιν του «Δράκου». Και δεν έπαυσεν η «Φωνή των Φαρσάλων» να διεκτραγωδή προς τους αρμοδίους, και ειδικώτερον τας αστυνομικάς αρχάς της πόλεώς μας, την έξαψιν υπό της οποίας

σύμπας ο πληθυσμός των Φαρσάλων κατατρώχεται. Αλλά –φευ!– ο «Δράκος» εξακολουθεί να περιφέρεται ελεύθερος, ως λύκος ελλοχεύων διά να επιτεθή και πάλιν κατά του ποιμνίου.

Αγνοούν λοιπόν οι αρμόδιοι το άγχος των Φαρσάλων; Αγνοούν ότι, ευθύς άμα τη επελεύσει του σκότους, αι οδοί της πόλεως ερημούνται; Αγνοούν ότι άόρατος απειλή επικρέμαται των Φαρσάλων;

Ο «Δράκος», ο υπ' αριθμόν 1 Δημόσιος Κίνδυνος, εβύθισε τα Φάρσαλα εις την ανησυχίαν.

«Η Φωνή των Φαρσάλων», 14 Μαρτίου 1959:

ΥΣΤΑΤΗ ΩΡΑ

ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΟΥ «ΔΡΑΚΟΥ» ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ

Την στιγμήν ταύτην πληροφορούμεθα ότι το Τμήμα Ασφαλείας ευρίσκεται επί τα ίχνη του «Δράκου». Δι' ο και σπεύδομεν να μεταδώσωμεν την χαρμόσυνον είδησιν εις τους αναγνώστας της εφημερίδος μας και την κοινήν γνώμην της πόλεώς μας γενικώτερον.

Η «Φωνή των Φαρσάλων» θ' αναγγείλη δι' εκτάκτου εκδόσεως την από στιγμής εις στιγμήν αναμενομένην σύλληψιν του «Δράκου».

«Η Φωνή των Φαρσάλων», 15 Μαρτίου 1959:

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ – 8.15 Π.Μ.

Ο «ΔΡΑΚΟΣ» ΕΚΤΥΠΗΣΕ
ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ!

Χθες την νύκτα ο «Δράκος» εκτύπησε και πάλιν! Χθες την νύκτα ο «Δράκος» υπερέβαλεν εαυτόν!

Τα συνταρακτικά γεγονότα διεδραματίστησαν ως ακολούθως: Περί ώραν 11ην της χθεσινής νυκτός, ο έγκριτος ιατρός της πόλεώς μας κ. Δημήτριος Βασιλειάδης, χειρουργός του Δημοτικού Νοσοκομείου, εξελθών της οικίας του, κειμένης επί της οδού Φερών 17, ίνα μεταβή προς αγοράν σιγαρέττων, ευρέθη αιφνιδίως αντιμέτωπος αγνώστου ανδρός, όστις, επί τη εμφανίσει του κ. Βασιλειάδη, επεχείρησε να τραπή εις φυγήν. Ο κ. Βασιλειάδης, αντιληφθείς εκ των χαρακτηριστικών του αγνώστου ότι επρόκειτο περί του «Δράκου», μη ορρωδήσας, επετέθη και προς στιγμήν τον συνέλαβε, πλην όμως ο «Δράκος», εν τη προσπαθεία του να ελευθερωθή των χειρών του ιατρού, τον εκτύπησε διά λίθου ον εκράτει και τον ετραυμάτισεν εις το πρόσωπον και την δεξιάν χείρα. Ηδυνήθη ούτω ο «Δράκος» να τραπή εις φυγήν και να εξαφανισθή.

Οι προστρέξαντες εις τας επικλήσεις του κ. Βασιλειάδη περίοικοι δεν ηδυνήθησαν να πράξουν τι, διότι ο «Δράκος» είχεν ήδη εξαφανισθή.

Ο κ. Βασιλειάδης μετέβη εν συνεχεία εις το διανυ-

κτερεύον φαρμακείον Ζερβογιάννη, όπου και τω επεδέθησαν τα τραύματα, ευτυχώς επιπόλαια.

Εις αστυνομικόν του Τμήματος Ασφαλείας, όστις τον επεσκέφθη εις το φαρμακείον, ο κ. Βασιλειάδης ανέφερε λεπτομερείας της επιθέσεως του «Δράκου» ως και τα χαρακτηριστικά του, τα οποία συμπίπτουν απολύτως προς τα γνωστά εκ των προηγουμένων κρουσμάτων: ηλικία 40 ετών, ανάστημα μέτριον, σωματική διάπλασις μετρία, καλοενδεδυμένος.

Το χθεσινόν νέον και ανώτερον παντός προηγουμένου κρούσμα του «Δράκου» θα εντείνη την ανησυχίαν, η οποία καλύπτει ήδη την πόλιν μας. Και δη διότι τούτο εσημειώθη ενώ η κοινή γνώμη από στιγμής εις στιγμήν ανέμενε την σύλληψιν του «Δράκου».

Δεν θέλομεν να είμεθα μάντις κακών, αλλά... Βάσκανος μοίρα εφθόνησε την πόλιν μας!

Ο θεός σώζοι τα Φάρσαλα!

Δε θυμάμαι ποιο δρόμο περνούσα, σαν άκουσα να με φωνάζουν από το αντικρινό πεζοδρόμιο. Ξαφνιάστηκα που με είχαν γνωρίσει, παρόλο που η νύχτα ήταν κατασκότεινη και παρόλο που βάδιζα γρήγορα.

Στάθηκα. Ο άνθρωπος από το αντικρινό πεζοδρόμιο ήρθε. Ήταν ο κύριος Χιδίρογλου, υπάλληλος της Εμπορικής Τραπέζης. Ψηλός, αδύνατος, με πολύ μικρά μάτια σα χάντρες, θα ήταν πενήντα και πλέον, έδειχνε όμως νεότερος.

«Πολύ χαίρομαι που σας συναντώ απόψε», είπε. Και το σάλιο του μου ήρθε καταπρόσωπο και αηδίασα. «Παρομοίως», είπα, και για κάθε ενδεχόμενο, έκανα ένα βήμα πίσω. Παραλίγο να πω: «Δεν καταλαβαίνω πώς διάβολο με γνωρίσατε νυχτιάτικα!»

«Μάτι όμως, ε; Αητός!» είπε ο κύριος Χιδίρογλου. Και πρόσθεσε: «Να χτυπήσω ξύλο!». Πήγε στον στύλο του ηλεκτρικού και χτύπησε ξύλο δύο φορές. Ύστερα ήρθε κοντά μου. «Έχω κάτι για σας», είπε με ύφος εμπιστευτικό. «Πρώτης τάξεως κοπέλα! Άλφα άλφα! Και το σημαντικότερον: τρεις χιλιάδες κομμάτια τοις μετρητοίς!»

Ένα τέταρτο, ίσως και παραπάνω, με κράτησε εκεί ο κύριος Χιδίρογλου με τη φλυαρία του. Είπε πολλά, πάρα πολλά. Πως ήταν καιρός ν' αποφασίσω τον γάμο,

πως η ευκαιρία, το συνοικέσιο που μου επρότεινε, ήταν κάτι εξαιρετικό, πως η κοπέλα δεν ήταν βέβαια ούτε πολύ νέα ούτε πολύ όμορφη, εμφανίσιμη πάντως, είχε πολλά χαρίσματα, τα γαλλικά της, το πιάνο της, και προπαντός τρεις χιλιάδες κομμάτια τοις μετρητοίς...

Αδύνατον να τον διακόψω με τη φόρα που είχε πάρει. Εδέησε να φταρнисτεί δύο φορές απανωτά, για να βρω την ευκαιρία να του πω: «Με συγχωρείτε, είμαι βιαστικός. Θα το συζητήσουμε το πράγμα άλλη φορά». «Εν πάση περιπτώσει, εθεώρησα χρέος μου...» είπε φανερά δυσαρεστημένος. Και πρόσθεσε: «Απροπό! Είναι και χριστιανικών αρχών! Να πάρει ο διάβολος, έπρεπε να το πω ευθύς εξαρχής!»

Μου έδωσε το χέρι του. Ήταν ιδρωμένο και αηδίασα. «Έχουμε 5 Μαρτίου απόψε», είπε. «Θα σας δώσω προθεσμία να σκεφθείτε έως τας 7 Μαρτίου. Προθεσμία τεσσαράκοντα οκτώ ωρών! Λοιπόν, αν δεν έχω απάντησίν σας έως τας 7 Μαρτίου, μεσονύκτιον ακριβώς, τότε θα είμαι ελεύθερος να διαθέσω αλλού...» Σκόνταψε. «Το εμπόρευμα», παραλίγο να πω. «Σύμφωνοι», είπα. «Θα σκεφθώ». «Ωρίμως!» ετόνισε ο κύριος Χιδίρογλου. «Ωρίμως», είπα και χωρίσαμε.

Ούτε δέκα βήματα δεν είχα κάνει, όταν με φώναξε: «Κύριε Βασιλειάδη!». Στάθηκα. «Με συγχωρείτε, γιατρέ μου! Έχετε ώραν ακριβείας;» «Υποθέτω», είπα. Στον αναπτήρα μου, κοίταξα το ρολόι. Είπα: «Είναι 9.13».

Στις 9.30 έριξα την πέτρα στη βιτρίνα του καφέ-ζαχαροπλαστείου «Η Ωραία Θεσσαλία».

Τη νύχτα της 5ης Μαρτίου ήμουν διανυκτερεύων στο Δημοτικό Νοσοκομείο. Έφτασα εκεί κατά τις 6.30. Έκανα τη συνηθισμένη επίσκεψη στους θαλάμους. Τίποτα το αξιοσημείωτο.

Είπα να μου φέρουν καφέ και πήγα στο γραφείο μου. Ένα δωμάτιο ισόγειο. Έχει παράθυρο στην πρόσοψη, στον κήπο του νοσοκομείου.

Πήρα το τελευταίο τεύχος των «Ιατρικών Χρονικών», του Μαρτίου. Κάθισα στην πολυθρόνα εμπρός στο παράθυρο. Άναψα το πορτατίφ. Άναψα τσιγάρο.

Εφεύλλισα τα «Ιατρικά Χρονικά». Σηκώθηκα σε λίγο. Έκανα μερικά βήματα. Ύστερα έσβησα το φως και άνοιξα το παράθυρο. Ο παγωμένος αέρας μπήκε στο δωμάτιο.

Βυθίστηκα στην πολυθρόνα. Κοίταξα τις κορφές των δέντρων που τις πήγαινε πέρα δώθε ο άνεμος.

Δεν άκουσα την πόρτα ν' ανοίγει. «Εδώ είσθε, γιατρέ;» Ήταν η προϊσταμένη. «Ναι», είπα, χωρίς να σηκωθώ. «Τι συμβαίνει;» «Συμβαίνει πως αυτήν τη στιγμή ετηλεφώνησαν από την αστυνομία πως τραυματίστηκε ένας σε δυστύχημα... αυτοκινητικό δυστύχημα. Και πως τον φέρνουν και πρέπει να χειρουργηθεί αμέσως». «Αυτό θα το δούμε», είπα.

Σηκώθηκα από την πολυθρόνα. «Η αστυνομία δεν

μπορεί να ξέρει. Θα κρίνω εγώ αν πρέπει να χειρουργηθεί αμέσως ή όχι. Εν πάση περιπτώσει, το χειρουργείο είναι εντάξει;» «Εντάξει», είπε η προϊστάμενη.

Από το ανοιχτό παράθυρο, ακούστηκε αυτοκίνητο να μπαίνει στο προαύλιο. «Τον φέρνουν», είπε.

Βγήκαμε στον διάδρομο.

Είχαν δίκιο οι αστυνομικοί. Ήταν άμεση ανάγκη να χειρουργηθεί ο τραυματίας. Δε θα ήταν παραπάνω από δεκαοχτώ χρονών. Πήγαινε με ποδήλατο και τον χτύπησε ένα φορτηγό. Είχε κάταγμα του δεξιού μηρού με αιμορραγία.

Είπα να ετοιμαστεί το χειρουργείο.

Περνώντας τον διάδρομο να πάω στο γραφείο μου, μια γυναίκα μεσόκοπη, με πρόσωπο βασανισμένο, ήρθε και μου έπιασε τα χέρια: «Το παιδί μου, γιατρέ μου! Τον Γιάννη μου!».

Είπα πως θα κάνω ό,τι πρέπει, και τράβηξα, κάπως απότομα, τα χέρια μου από τα χέρια της μάνας.

Μια νοσοκόμα περνούσε. Της είπα να βάλει τη γυναίκα να καθίσει. Δε μου άρεσε, τέτοιες ώρες, να με απασχολούν. Ήμουν εις θέσιν μάχης. Ένας άνθρωπος με περίμενε στο χειρουργείο...

Στο γραφείο μου, βρήκα τον καφέ που είχα ζητήσει. Άχνιζε ακόμη. Ήπια μια γουλιά. Άναψα τσιγάρο.

Χτύπησαν την πόρτα και άνοιξαν αμέσως. Ήταν η προϊστάμενη: «Το χειρουργείο είναι έτοιμο». «Ακούστε», είπα, «δε θα χειρουργήσω απόψε».

ΣΗΜΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Η γυναίκα με κοίταξε με μάτια διάσταλτα από έκπληξη. «Δεν αισθάνομαι καλά», είπα. «Μια ξαφνική αδιαθεσία. Μια ζάλη... Δεν μπορώ να πάω στο χειρουργείο. Να ειδοποιήσετε τον κύριο Μερλόπουλο. Τηλεφωνήστε σπίτι του, πείτε πως αδιαθέτησα ξαφνικά και τον παρακαλώ να 'ρθει αμέσως».

Η προϊσταμένη πήγε να τηλεφωνήσει. Σε δύο λεπτά γύρισε. «Τον βρήκα», είπα. «Ευτυχώς που τον βρήκα. Ήταν έτοιμος να βγει. Έρχεται».

Με κοίταξε. «Πώς αισθάνεσθε; Να πάτε κατευθείαν σπίτι». «Ναι», είπα. «Αυτό θα κάνω. Θα πάω κατευθείαν σπίτι».

Στο *Σήμα κινδύνου*, υπαρξιακό θρίλερ που προσιωνίζεται *Το λάθος*, βρίσκεται ολόκληρος ο Σαμαράκης, με την αγωνία της εξέγερσης, με την αδιαπραγμάτευτη διαμαρτυρία του, με την άρνηση κάθε συμβιβασμού, με την εναντίωση στην ψευδή ευτυχία των μαζών που έρχεται πάντα μαζί με τον μεγάλο φόβο και ακυρώνει την ελπίδα, αυτή που μας βαφτίζει ανθρώπους.

Ο Δράκος, ο πιο ιδιαίτερος ίσως ήρωας και αφηγητής του Σαμαράκη, είναι πάντα ο ταπεινός άνθρωπος της κάθε μέρας, με τη διαφορά ότι έχει αναλάβει μια υψηλή ή ιλιγγιώδη αποστολή. Σε αυτή την τρελή κούρσα της ανθρωπότητας που οδηγεί στον αφανισμό, είτε ως πυρηνικό ολοκαύτωμα, είτε ως πείνα, είτε ως στιδήποτε άλλο, ο Δράκος ξέρει ότι κάποιος πρέπει να τραβήξει το σήμα κινδύνου. Κανένας δε θα το κάνει στη θέση σου.

Με τον τρόπο των ηρώων του Κάφκα, ο Δράκος θα γίνει ο Ξένος, και ο Αποσυνάγωγος, αυτός που διακρίνεται από τη μάζα επειδή, μόνο αυτός, αρνείται να πνίξει μέσα στους φόβους και στα ψεύδη την έσχατη αγιότητα: την Ανησυχία του.

...Ο κίνδυνος υπ' αριθμόν 1 είναι να σβήσει στις καρδιές των ανθρώπων η ανησυχία, να σβήσει η Αγία Ανησυχία, όχι να σβήσει, όχι να σβήσει, αυτός είναι ο κίνδυνος, αυτός είναι ο κίνδυνος, ο κίνδυνος, ο κίνδυνος...

Μισό αιώνα μετά την πρώτη έκδοση του βιβλίου, ο Αντώνης Σαμαράκης τραβά ξανά το σήμα κινδύνου, και μας προσκαλεί ν' ανησυχίσουμε.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧΣΗΣ: 16560

Γ Ι Α Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Τ Ε Σ Μ Ε Α Π Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ